

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ดังตารางที่ 3)

ตอนที่ 2 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา(ดังตารางที่ 4-6)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา (ดังตารางที่ 7-10)

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของบุคลากรระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ดังตารางที่ 11)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ						
ชาย	28	62.22	173	59.24	230	61.00
หญิง	17	37.77	119	40.75	147	38.99
2. อายุ						
ต่ำกว่า 25 ปี	-	-	55	18.83	353	93.63
25 - 34 ปี	5	11.11	138	47.26	23	6.10
35 - 44 ปี	18	40.00	69	23.63	1	0.26
45 ปีขึ้นไป	22	48.88	30	11.45	-	-
3. ปัจจุบันเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของ						
รัฐ	30	66.66	186	63.69	313	83.02
เอกชน	15	33.33	106	36.30	64	16.97

จากตารางที่ 3 แสดงว่าผู้บริหารส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62.22 อาจารย์ส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.24 และนักศึกษาส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.00

ผู้บริหารส่วนมากมีอายุ 45 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48.88 อาจารย์ส่วนมากมีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.26 สำหรับนักศึกษา มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 93.63

บุคลากรส่วนมากเป็นบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยแยกเป็นผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 66.66 อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 63.69 นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 83.02

ตอนที่ 2 แสดงค่ามัธยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา(แสดงไว้ในตารางที่ 4-6)

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของผู้บริหาร

รายการ	ระดับความคิดเห็น ผู้บริหาร (n=45)		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D	
1. ด้านจุดมุ่งหมายของการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.10	.407	เห็นด้วย
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.44	.459	เห็นด้วย
3. ด้านการบริหารและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.28	.391	เห็นด้วย
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น	3.38	.531	เห็นด้วย
รวม	3.30	.447	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาค่ามัธยเลขคณิตรวม ($\bar{X} = 3.30$) พบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในระดับเห็นด้วย โดย ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีค่ามัธยเลขคณิต ($\bar{X}=3.44$) สูงกว่าด้านอื่นๆ

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของอาจารย์

รายการ	ระดับความคิดเห็น อาจารย์ (n=292)		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D	
1. ด้านจุดมุ่งหมายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.24	.473	เห็นด้วย
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.42	.435	เห็นด้วย
3. ด้านการบริหารและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.22	.445	เห็นด้วย
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น	3.20	.482	เห็นด้วย
รวม	3.27	.458	เห็นด้วย

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตรวม ($\bar{X}=3.27$) พบว่าอาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในระดับเห็นด้วย โดยด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีค่ามัชฌิมเลขคณิต ($X=3.42$) สูงกว่าด้านอื่นๆ

ตารางที่ 6 แสดงค่ามัธยเทศคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของนักศึกษา

รายการ	ระดับความคิดเห็น นักศึกษา (n=292)		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D	
1. ด้านจุดมุ่งหมายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.25	.422	เห็นด้วย
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.29	.429	เห็นด้วย
3. ด้านการบริหารและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.28	.424	เห็นด้วย
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น	3.26	.422	เห็นด้วย
รวม	3.27	.424	เห็นด้วย

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาค่ามัธยเทศคณิตรวม ($\bar{X} = 3.27$) พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในระดับเห็นด้วย โดยด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีค่ามัธยเทศคณิต ($\bar{X}=3.29$) สูงกว่าด้านอื่นๆ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านจุดมุ่งหมายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.979	.489	2.49
ภายในกลุ่ม	711	139.60	.196	
รวม	713	140.582		

จากตารางที่ 7 พบว่าความคิดเห็นผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านจุดมุ่งหมายของการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงาน ด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.09	1.54	8.31**
ภายในกลุ่ม	711	132.50	.186	
รวม	713	135.60		

** $p < .01$

จากตารางที่ 8 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อย่างน้อย 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 8.1 ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่แตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงาน ด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

สถานภาพ	ผู้บริหาร $\bar{X}_1 = 3.44$	อาจารย์ $\bar{X}_2 = 3.42$	นักศึกษา $\bar{X}_3 = 3.29$
ผู้บริหาร $\bar{X}_1 = 3.44$		0.02	0.15
อาจารย์ $\bar{X}_2 = 3.42$		-	0.13*

* $P < .05$

จากตารางที่ 8.1 พบว่ากลุ่มอาจารย์กับกลุ่มนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว ระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศด้านการบริหารและการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศ

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.267	.133	.719
ภายในกลุ่ม	711	132.04	.185	
รวม	713	132.30		

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็นผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพเพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.44	.724	3.49*
ภายในกลุ่ม	711	147.17	.207	
รวม	713	188.62		

* $P < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10.1 ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพเพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

สถานภาพ	ผู้บริหาร $\bar{X}_1 = 3.38$	อาจารย์ $\bar{X}_2 = 3.20$	นักศึกษา $\bar{X}_3 = 3.26$
ผู้บริหาร $\bar{X}_1 = 3.38$		0.18*	- 0.12
อาจารย์ $\bar{X}_2 = 3.20$			- 0.06

* $P < .05$

จากตารางที่ 10.1 พบว่า กลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพเพื่อความเป็นเลิศด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว ระหว่างกลุ่มอาจารย์กับกลุ่มนักศึกษา และระหว่างกลุ่มผู้บริหารและนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากร
ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตารางที่ 11 แสดงค่ามัธยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็น
เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และทดสอบค่าที (t - test) ของบุคลากร
ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ความคิดเห็น	รัฐ (n =529)		เอกชน(n =185)		T-Value	two-tailed probability
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านจุดมุ่งหมายการพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศ	3.26	.417	3.27	.433	- .14	.891
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงาน ด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.32	.437	3.45	.419	- 3.46	.001**
3. ด้านบริหารและการพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศ	3.28	.434	3.34	.419	- 1.77	.077
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับ หน่วยงานอื่น	3.25	.469	3.23	.420	.61	.544
รวมทุกด้าน	3.27	.439	3.34	.422	-1.55	.122

** p <.001

จากตารางที่ 11 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
ของบุคลากร ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 4 ด้าน พบว่า ไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อ
ความเป็นเลิศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.2 การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้

1. สถานภาพทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็น เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 60.36 อาจารย์ส่วนมากเป็น เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.24 และนักศึกษาส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.00

ผู้บริหารส่วนมากมีอายุ 45 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 48.88 อาจารย์ส่วนมากมีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.25 และนักศึกษา มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 93.63

เป็นบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยแยกเป็นผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 66.66 อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 63.69 และนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 83.02

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

2.1 ด้านจุดมุ่งหมายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของคณะกรรมการการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในการพัฒนากีฬาของสถาบันอุดมศึกษาโดยการปรับปรุงการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ให้เป็นสากลมุ่งเน้นความเป็นเลิศและความสามัคคี (มหาวิทยาลัยรามคำแหง แนะนำหัวหมากเกมส์, 2540) ซึ่งตรงกับเป้าหมายโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายกิจการนักศึกษา, 2539) ความว่า ส่งเสริมให้นิสิตของโครงการพัฒนากีฬาชาติ มีการพัฒนาจิตความสามารถ มีโอกาสฝึกซ้อม ด้านการกีฬาให้สูงขึ้น และพร้อมรับใช้ชาติ นอกจากนี้ พินิจ กุลละวณิช (2539) กล่าวว่า นักกีฬาที่จะเป็นเลิศทางกีฬาได้นั้น ขึ้นอยู่ที่ได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับมติของคณะกรรมการ จัดทำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (2540 - 2544) ซึ่งมีแนวทางว่า ส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันหรือเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ เพื่อเป็นการพัฒนามาตรฐานแก่นักกีฬาให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์มากขึ้น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2541)

2.2 ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย ผู้วิจัยเองมีความคิดเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีนโยบายส่งเสริมในด้านจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และนานาชาติเป็นการสนับสนุนนโยบายของคณะกรรมการจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 กรุงเทพมหานคร ที่มี นโยบาย ต้องการกระจายสนามไปยังต่างจังหวัดต่าง ๆ และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ที่ร่วมจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติคือ เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ซึ่งจะได้ประโยชน์ทั้งประสบการณ์ในการแข่งขันการจัดการแข่งขัน และมีสนามไว้พัฒนากีฬาของสถาบันต่อไปในอนาคต (เดลินิวส์, 2541:18)

ถือเป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนานักกีฬาของสถาบันฯ สู่วิทยาสถาบันที่เป็นเลิศได้ แลการที่จะพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศนั้น วิทยาศาสตร์การกีฬาก็เป็นส่วนสำคัญ ตรงกับคำกล่าวของ เจริญทัศน์ จินตเสรี (อ้างถึงในนพพร ศรีนรินทร์, 2535)ความสำคัญของวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีต่อการเตรียมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันในระดับนานาชาติ ควรมียองค์ประกอบ 3 ประการ คือ การคัดเลือกตัวนักกีฬา การทำนุบำรุงนักกีฬาและการแข่งขัน ด้านการทำนุบำรุงนักกีฬา ควรคำนึงถึงหลักโภชนาการ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมและเก็บตัว การตรวจร่างกาย การทดสอบความสมบูรณ์ การบริหารด้านสุขภาพ การสร้างขวัญและกำลังใจ สอดคล้องกับแนวความคิดของสันติภาพ เจริญวิทย์(อ้างถึงในสยามโพสต์, 2541:8) ว่านักกีฬาของไทยยังใช้ประโยชน์จากศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อทดสอบสมรรถภาพพื้นฐานเท่านั้น ไม่ได้ใช้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องพื้นฐาน รวมทั้งมาตรฐานสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งเห็นสมควรที่จะใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทั้งด้านทดสอบสมรรถภาพ ส่งเสริมสมรรถภาพ รวมทั้งแก้ไขสมรรถภาพด้านต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาถึงที่สุด สนับสนุนแนวทางแผนงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ว่า ส่งเสริมให้มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนากีฬา อาทิการจัดคนให้เหมาะสมกับกีฬา การคัดเลือก การฝึกซ้อมการบำรุง การทดสอบสมรรถภาพ และการป้องกัน รักษา และฟื้นฟูสภาพบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา(การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2541) นับว่าเป็นแนวทางที่จะให้เกิดการพัฒนานักกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.3. ด้านการบริหารและการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ชัยวัฒน์ คำนวน (2538) จากการประชุมสัมมนาบุคลากรกีฬามหาวิทยาลัย กล่าวว่านโยบายบริหารกีฬาแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง ในสถาบันอุดมศึกษา น่าจะมีศูนย์ สำนักกีฬาให้เด่นชัด มีผู้บริหารด้านกีฬาโดยเฉพาะจะทำให้การส่งเสริมกีฬาเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในมหาวิทยาลัยเอง และระหว่างสถาบันฯ จะทำให้เป้าหมายชัดเจนยิ่งขึ้น และสนับสนุนผลการประชุมสัมมนาคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2539 ณ โรงแรมรอยัล จอมเทียน รีสอร์ท เมืองพัทยา เรื่องการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารและพัฒนานักกีฬามหาวิทยาลัยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ทบวงมหาวิทยาลัยต้องถือเป็นนโยบายที่จะให้ทุกมหาวิทยาลัยมีหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่บริหารพัฒนา และบริหารกิจกรรม ซึ่งอาจจัดได้แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมในแต่ละมหาวิทยาลัยโดยหน่วยงานนี้ ต้องมีฐานะเทียบเท่า กอง ซึ่งอาจจะเรียกว่า กองพัฒนานักกีฬา กองกีฬาและสุขภาพ หรือกองกีฬาและอนามัยตามความเหมาะสม (คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย, 2539) มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ได้ดำเนินการในเรื่องนี้มาแล้ว สามารถทำให้การบริหารและการพัฒนานักกีฬามีผลสัมฤทธิ์ในทางที่ดีขึ้น

และเป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ในการรวบรวมข้อมูล แนวทางและวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อดำเนินการก่อตั้งกระทรวงกีฬาอย่างเป็นทางการต่อไป

2.4 ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สมบัติ กาญจนกิจ (2533) การวางแผนการส่งเสริมพัฒนากีฬาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศนั้น จะต้องมีการปูพื้นฐานที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ และต้องได้รับความร่วมมือหลายฝ่าย และสอดคล้องโครงการร่วมมือกับบริษัทเอกชน ทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ร่วมกับบริษัท สปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ร่วมจัดการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ ยูนิเวอร์ซิตี คัพ ครั้งที่ 1 มีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนากีฬาเพื่อเชื่อมต่อระหว่างนักเรียน สานต่อไปให้สโมสร ผันไปสู่ทีมชาติต่อไป (ไทยรัฐ, 2540:22) การร่วมมือทั้งภาครัฐและองค์กรเอกชนต่างๆถือเป็นแนวทางที่สำคัญในการที่จะพัฒนากีฬาของสถาบันสู่ความเป็นเลิศได้ สนับสนุน งานวิจัยของ นพพร ศรีนรินทร์ (2535) พบว่า มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ด้านการวางแผนพัฒนาการจัดการจัดการแข่งขัน การฝึกอบรมบุคลากร วิทยาศาสตร์การกีฬา อาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ ซึ่งสนับสนุนความคิดเห็นของ ผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทย เฉลิมชัย บุญรักษ์ (2538) ให้ความคิดเห็นในการสัมมนาเรื่อง การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ทิศทางการพัฒนา ว่าต้องการเห็นกีฬามหาวิทยาลัยมีความมุ่งหมายเด่นชัดทั้งความสามัคคี และความเป็นเลิศทางการกีฬา โดยที่ทางการกีฬาแห่งประเทศไทยจะให้การสนับสนุนทุก ๆ ด้าน ซึ่งก็เป็นไปตามแนวทางพัฒนากีฬา ตามโครงการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ร่วมกับคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย จัดฝึกอบรมประกาศนียบัตรผู้ฝึกสอนกีฬานานาชาติทั้งหมด 6 สาขาวิชา เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้ฝึกสอนกีฬาของไทยมีโอกาสพัฒนาตัวเองโดยวิทยากร แห่งสถาบันแห่งสหรัฐอเมริกา ถือการจัดการบริหารการเงินการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา การส่งเสริมสมรรถภาพร่างกายเพื่อการกีฬา และหลักการใช้น้ำหนัก และแรงต้านในการฝึกกล้ามเนื้อกีฬา * (มดิชน, 2540:22) นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการพัฒนากีฬา สถาบันอุดมศึกษา

เมื่อพิจารณาพบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ คำขวัญมีเลขคณิต (X) สูงกว่าทุกด้าน (ดูข้อมูลจากตารางที่ 4-6)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่าด้านจุดมุ่งหมายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และด้านบริหาร และการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี Sheffe คำนึงกล่าวพบว่า อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่า ลักษณะการปฏิบัติงานไม่เหมือนกัน อาจารย์จะเป็นผู้สอนเพื่อเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่จะมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนนักศึกษาจะเป็นผู้เรียนและปฏิบัติตามแนวการสอน ตามทฤษฎี ส่วนด้านบทบาทหน้าที่ด้านการกีฬา นักศึกษาจะมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า แนวทางด้านความคิดเห็นด้านกีฬา อาจมีความแตกต่างกันได้ ส่วนด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี Sheffe คำนึงกล่าวพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับ .05 ที่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่านโยบายการบริหารงานของแต่ละสถาบันฯ ขึ้นอยู่กับคณะผู้บริหารเป็นผู้กำหนดส่วนอาจารย์จะเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งในส่วนของอาจารย์ที่มีความคิดหลากหลาย ทั้งด้านวิชาการและด้านต่างๆ แนวความคิดจึงไม่ไปทิศทางเดียวกัน

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากผลการวิจัยพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ชัยรัตน์ คำนวน (2538) จากการประชุมสัมมนา เรื่อง นโยบาย และแนวทางการพัฒนากีฬามหาวิทยาลัย ว่า แนวทางในด้านการดำเนินงาน ไม่เหมือนกัน ไม่เป็นแบบเดียวกัน เนื่องจากเป้าหมายทางการกีฬาต่างกันนั่นเอง และที่สำคัญสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะมุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านวิชาการ ในอันที่จะสามารถสร้างชื่อเสียง ให้แก่สถาบันฯ ซึ่งเป็นไปตามค่านิยมของสังคม ส่วนด้านกีฬาสถาบันอุดมศึกษาของ เอกชน สามารถใช้ความเป็นเลิศด้านกีฬา เป็นสื่อประชาสัมพันธ์สถาบันฯ ได้เป็นอย่างดี แนวความคิด จึงไม่สอดคล้องกัน (มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายกิจการนักศึกษา, 2538)